No. 147. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 9 December.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het Middelburgsch Zieken-, Toelaag- en Begrafenis-fonds.

Wij voldoen gaarne aan eene bij ons ontvangene uitnoodiging, om in dit blad de aandacht van het publiek op het genoemde nuttige en doelmatige fonds te vestigen, hetwelk, voor zooveel het *begrafenis-fonds* betreft, zijne werking nu ook buiten de Hoofdplaats, tot de overige steden en gemeenten van dit gewest zal uitstrekken.

De *Middelburgsche Courant* behelsde reeds een paar malen artikelen over deze instelling, waarbij teregt werd opgemerkt: dat bij het afsterven van het lid eener familie, de begrafeniskosten voor vele huisgezinnen eene hoewel, zoover het kan, bereidwillig gedragen wordende, nogtans veelal zware en moeijelijke opoffering is; — — — waardoor niet zelden, gedurende korteren of langeren tijd, door ontberingen van de levenden moet worden goedgemaakt, wat uit liefde en eerbied voor de overledenen werd te koste gelegd.

Met niet minder grond herinnerde men, dat ook de stedelijke, plaatselijke en armen-kassen er belang bij hebben, de deelneming in zoodanig fonds bij minder welgestelden te zien aangemoedigd, als waardoor zeer dikwijls uitgaven voor deze moeten kunnen worden ontgaan, welke anders te haren laste zouden zijn gekomen.

De bijdragen, wekelijks te doen en aan de huizen wordende opgehaald, zijn dan ook zóó gering gesteld, dat zij, ook bij de deelneming voor eene gansche familie, ongevoelig kunnen worden gedragen.

Volgens een der artikels in de *Middelb. Courant* en ook volgens de ons medegedeelde opgaven, moet deze inrigting reeds, den korten tijd van haar bestaan in aanmerking genomen, in Middelburg vrij wat deelnemers hebben gevonden en het nut van hare werking overtuigend zijn gebleken.

Wat de Directie betreft, wij zijn van gevoelen, dat zij bezwaarlijk in betere handen kon zijn gekomen, zoo ten aanzien van soliditeit en kunde, als van belangloosheid en zucht om wezenlijk nut te stichten bij hare ...en.

De gemiddelde sterfte gedurende een groot aantal jaren moet, door haar tot grondslag zijn genomen bij de berekening der bijdragen, en diensvolgens gerustheid geven, dat het fonds voortdurend zijne verpligtingen zal kunnen nakomen, en dat, naarmate het zelve in deelnemers toeneemt, er te grootere waarborg te dezen opzigte ontstaan zal.

Wij keuren uit dien hoofde het besluit volkomen goed, om de inrigting over geheel *Zeeland* te doen ...ken; te meer daar wij vertrouwen, dat de Directie hare belangen en die der deelnemers, in andere ...ken, niet anders dan aan solide, kundige en vertrouwenswaardige personen ter behartiging zal opdragen.

Wij herhalen het, met genoegen zeggen wij dit ...l ter opwekking en aanbeveling, omdat wij ons van het goede en nuttige zoowel als van de deugdelijke inrigting van het fonds overtuigd houden; en ...n gaarne de woorden van eenen schrijver in de ...elburgsche Courant over:

„Wij leven in eenen tijd, waarin de zucht algemeen doordringt om, door in het leed van *enkelen* of *weinigen* met *velen* te dragen, den last daarvan ...en als 't ware onmerkbaar te maken. De onderhavige instelling beoogt hetzelfde, en verdient ...s deswege bij alle weldenkenden aanprijzing en ...werking."

Opmerkingen.

...heer VAN HAERENCARSPEL heeft, in de jongste ...en der Tweede Kamer op eene wijze gedebu..., welke de schitterendste verwachtingen van Z. ... doen opvatten.

...stelde:

...een bedrijf te kunnen uitoefenen, heeft men ...tent noodig.

Patent is aan G. NORP niet geweigerd.

Dus is G. NORP niet verhinderd, zijn bedrijf uit te oefenen.

Logischer kan men wel bezwaarlijk redeneren.

Sommige vitters zullen misschien wel weer wat aan te merken hebben, en zeggen dat *of* de eerste stelling *of* het besluit onjuist of onvolledig is: dat, wanneer men *meer* noodig heeft dan een *patent*, om een beroep te kunnen uitoefenen, dat meerdere ook in de eerste en tweede stelling had moeten zijn opgenomen, om het besluit te kunnen trekken, dat nu uit die stellingen getrokken is.

Doch welk zelfstandig en hoog verlicht lid der Staten-Generaal zou zich niet boven soortgelijke vitterijen verheven mogen achten?

Het voorbeeld van den vliegenden man zelfs, door den heer VAN DAM zoo naïf aangevoerd, kan wel naauwelijks meer bij eenen man als de heer VAN HAERENCARSPEL hebben te weeg gebragt, dan eenen afkeurenden of onverschilligheid uitdrukkenden glimlach.

Het *Handelsblad* begint het, met zijne verdediging van onbeperkte *Handels-vryheid* voor Nederland, zeer bang te krijgen.

Niet maar alleen dat het thans van de *Augsburgsche Allgemeine Zeitung* welaangebragte slagen te verduren heeft; niet maar alleen dat collega, de *Arnhemmer* dit aan de natie in het Nederduitsch bekend maakt; niet maar alleen, dat het *Handelsblad* nu zelve tegen de vrijgevigheid der regering ten aanzien der Belgen te velde trekt, omdat wij er geen *equivalent* voor ontvangen zullen; zoodat het nu reeds zijne vrijzinnigheid verbindt aan de voorwaarde, dat ook andere volken, jegens welke *wy* vrijzinnig willen zijn, dit eveneens jegens *ons* zijn moeten, waarin juist het moeijelijke van den knoop ligt, dien men moet ontwarren en niet kan doorhakken, naar onze bescheidene meening, zonder zichzelven grootelijks te benadeelen; — maar nu komen er zelfs nog *Russische* bladen aan te pas, en stellen den bloei van een aantal fabrijken in dat rijk voor: « *als een gevolg* » *van het in* 1822 *door de regering ingevoerde* » STELSEL VAN BESCHERMING, *tot bevordering van de* » *binnenlandsche nyverheid*;" en komt niet maar alleen weder collega de *Arnhemmer*, maar, benevens andere bladen, ook zelfs de *Staats-Courant* deze toelichtende bijzonderheden aan den volke mededeelen.

Wij hopen, dat eindelijk het *H. B.* zal willen gaan inzien, dat het niet zoo uit de hoogte op ons had moeten nederzien, en ons niet beschuldigen van *alleen* te staan, van eene versletene leer te prediken, toen wij op het noodzakelijke wezen, om, bij de tegenwoordige maatschappelijke gesteldheid van Europa, ook voor Nederland een stelsel te behouden, waardoor de binnenlandsche nijverheid zou worden beschermd, en zich zou kunnen ontwikkelen.

NIEUWSTIJDINGEN.

CHINA.

— Volgens de meest aannemelijke berekening, bedroeg de bevolking van China en de daarvan afhankelijke provincien, bij de laatste telling, 352,866,000 zielen, onder welke ongeveer 300,000 Christenen gevonden worden, die wel geene vrijheid tot openbare godsdienstoefening genieten, maar in hunne onderlinge zamenkomsten niet worden gestoord. Te Canton schijnt men hun de meeste vrijheid te verleenen.

OOST-INDIE.

— Uit Bombaij zijn berigten van 1. November. De stad Quettah, ten westen van Caboul, is door de Engelsche troepen verlaten, die geen soldaat meer in Afganistan hebben. Het laatste detachement van den generaal *England* is den 1. vertrokken en den 8. October te Dador aangekomen. De achterhoede was op den weg van Bolan aangevallen, en had eenige manschappen verloren. De laatste gevangene kapt. *Bygrave*, die door *Ukhbar-Khan* was terug gehouden, is te Kaboul aangekomen. Den 26. hebben de brigadiers *Kulloch* en *Stacy*, aan het hoofd van 4000 man, eene expeditie naar Kohistan gedaan, en den 26. het leger van *Ameen Oolla*, 200 Engelsche mijlen van Caboul, ontmoet en verslagen.

— Boven eene poort der stad Agrah in Engelsch-Oostindië, leest men het volgende opschrift: « In het eerste jaar der regering van *Julef* werden 2000 mannen van hunne vrouwen gescheiden. De keizer, deswege vertoornd, hief alle echtscheidingen op. In het volgend jaar waren in Agrah 3000 huwelijken minder, 7000 gevallen van echtbreuk meer; 800 vrouwen werden verbrand omdat zij hare mannen vergiftigd, 75 mannen, omdat zij hunne vrouwen vermoord hadden, en voor een millioen aan waarde van meubelen werd in huisselijke twisten en vechterijen vernield. De keizer veroorloofde daarop terstond de echtscheidingen weder."

ENGELAND.

— Men leest in *the Standard*: Het schip Panama, alhier van Canton aangekomen, heeft den walvischvanger Ontario ontmoet, welks kapitein had gezegd, dat een fransch eskader bezit had genomen van de groep eilanden Marquesas genaamd, troepen aldaar ontscheept en de 2 grootste eilanden had versterkt. (Deze eilanden worden ook de Mendana of Markiezen-eilanden genoemd en liggen in de stille Zuidzee.)

— Een Engelsch dagblad berekent, dat er in Europa ongeveer 17,900,000 bedelaars leven. In Denemarken de minste, namelijk 3 op de honderd zielen; in Engeland 10, en in de Nederlanden 14.

FRANKRIJK.

— Onder de sedert eenigen tijd verspreide geruchten behoort, dat de hertog *van Bordeaux*, die zich thans te Praag bevindt, in onmin met zijne familie geraakt zou zijn, dewijl deze te vergeefs getracht heeft hem een ontwerp tot verovering van de Franschen troon uit het hoofd te doen zetten. Thans zegt men, dat de voornaamste legitimisten te Parijs dezer dagen eene zamenkomst gehouden en in overweging genomen hebben den jeugdigen vorst een brief toe te zenden, waarbij hij ten ernstigste verzocht zou worden, zijne ontwerpen, die thans niet de minste kans op gunstigen uitslag hebben, tot gelegener tijd uit te stellen, waardoor zij het vervallen der kroon aan den minderjarigen *graaf van Parys*, bij het afsterven van den thans regerenden koning, zouden verstaan.

— Het wrak van het verongelukte schip la Reliance is te Merliment voor 18,000 fr. verkocht. Vijf lijken, waarbij dat van kapt. *Green*, zijn op strand geworpen; 80 lijken zijn te Equihen en omstreken aangekomen. Van de 25,000 kisten thee, zijn er slechts 3000 behouden.

— De Fransche malleposten worden thans met gas verlicht, waardoor de wagens reeds van verre zigtbaar zijn, en men dezelve gemakkelijk kan ontwijken. De gaslantaarns geven zulk een helder licht, dat de reizigers des nacht in den wagen kunnen lezen, en postiljon en conducteur alle voorwerpen op den weg kunnen onderscheiden.

— De *Sentinelle des Pyrenées* van den 1. dezer, behelst het volgende:

» Te Baijonne zijn tijdingen ontvangen, dat Barcelona zich zonder voorwaarden had overgegeven, behalve 200 man, die zich in een der forten van de stad hebben opgesloten.

— Terwijl Barcelona zich onderwerpt blijft Madrid rustig, evenwel schijnt de regering er de geregelde magt te hebben willen versterken, en den 28 zijn twee regementen, uit la Mancha en Toledo komende, de hoofdstad binnengerukt.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 5. December. Sedert veertien dagen ziet men ongeveer twee honderd vijftig man in het veld voor de nieuw gebouwde cavallerie cazernen aan het effen maken van den grond werken. Meest allen zijn vaders van huisgezinnen, die zonder arbeid en zonder verdiensten waren. Naauwelijks was het Zijner Majesteit bekend geworden, dat er alhier ter Stede reeds gebrek aan werk was, of Hoogstdezelve gaf bevel, dat, voor zijne bijzondere rekening, werk verschaft zoude worden. — De bevoorregte armoede dankt met aandoening 's Vorsten edele denk- en handelwijze.

— Heden middag ten 12 ure is de centrale afdeeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal vergaderd geweest over de ontwerpen van wet betrekkelijk het strafregt.

Ten 2 ure heeft de centrale afdeeling eene conferentie gehouden met HH. Exc. de Ministers van Financien, van Buitenlandsche Zaken en van Justitie, over het ontwerp ten opzigte van het traktaat. Ten drie ure zijn alle de afdeelingen bijeengekomen om te raadplegen over het gewijzigd ontwerp, houdende verandering van art. 12 der wet op de regterlijke organisatie, enz. Heden avond ten zeven ure heeft de centrale afdeeling eene bijeenkomst over hetzelfde onderwerp gehouden.

ARNHEM, den 5. December. De *Augsburger Allgemeine Zeitung* behelst het volgende: « Het *Handelsblad* van den 21 Nov. geeft alweder onder het opschrift: *vryheid doet leven*, eene predikatie tegen handelsbeperkingen ten beste. Geheel en al de oude magtspreuken en gemeenplaatsen. Dat men zich toch eens de moeite wille geven

om te overwegen, of er niet in alles, en zoo ook in den handel, beperkingen bestaan, welke voor de vrijheid dienstig zijn? Het komt slechts daarop aan, hoedanig die beperkingen gegeven worden, en op welke grondbeginselen [illegible] Eén argument van het *Handelsblad* [illegible] intusschen, dat door dit blad zelf in acht [illegible] Het roept uit: « vraagt het aan Amsterdam, [illegible] aan eenige andere onzer steden, of men er ook liever verkiezen zou van het overige Nederlandsche gebied afgezonderd en door eene stedelijke douanen-linie in haar verkeer belemmerd te zien, of die stad denken zou haren inwendigen burgerlijken voorspoed meer te zullen zien stijgen door zulk eene bescherming. Men zou uwe dwaze vraag naauwelijks een antwoord waardig achten." Is echter de stelling van Holland tot Duitschland eene andere dan die van Amsterdam tot de overige Nederlanden zijn zou, welke het *Handelsblad* een oogenblik onderstelt, alleen om deszelfs dwaasheid te toonen? Inderdaad, Holland is niets anders dan een Duitsch zee- en handelsgebied, dat, in den drang der tijden op deszelfs eigene kracht moetende steunen, zich van het gemeene vaderland heeft afgezonderd, en in deze stelling volhardt tot onmetelijk nadeel voor beide deelen."

GEMENGDE BERIGTEN,

De heer Stenis te 's Hage heeft nog niets bekend betreffende de bewuste vergiftiging, maar is druk aan 't bijbellezen. — Den 11 dezer zullen de Haagsche advokaten aldaar een gemeenschappelijk diné houden. — In de afgeloopen week heeft men te 's Hage een student, die, door de lucht bedwelmd, (!) op straat was neergevallen, uit menschlievendheid zijn horologie, beurs en stok afgezet, uit vrees voor 't zoek raken. (H. N.) — Vijf personen aldaar op bedelarij betrapt, gaan als volontairs naar de Ommerschans. — M. Wollenga, te Doezem, heeft zich op den zolder aan zijn eigen hals opgehangen; had alvorens met zijn vrouw de koffij gebruikt. (Id.) — De keizer van China heeft het traktaat van den 29 Augustus aangenomen en zich verbonden het te ratificeren, zoodra hij berigt zal hebben ontvangen dat Hare Britsche Maj. het geratificeerd heeft. — De Eng. vloot zal te Chusan overwinteren, alwaar zeer groote werken begonnen zijn, om het eiland gezonder te maken. — Ziet het licht: XXV hoofdstukken vol distelen en doornen, of het huwelijksleven, de dood en de tweede bruiloft van den advokaat Schoppe. — Te Luik wordt eene stedelijke belasting geheven op den invoer van het wild, die jaarlijks 40,000 fr. opbrengt. Een schoon voorbeeld voor andere steden! — Na vele vruchtelooze pogingen is de British Queen te Antwerpen in het dok gebragt. — De diensttijd der Russische soldaten is tot op 10 jaren verminderd. — Te Gent is den 27 ll. de wed. van Driessche levend verbrand, doordien hare kleederen, door het vuur van hare stoof in brand geraakten. — In de kleeding der Belg. Inf. zal eene verandering komen; de schako zal van boven breeder zijn en minder hoog dan het oude model; enz. — In het hospitaal van St. Georges, te Londen, bevindt zich een muzikant van 109 jaren. — Het Eng. schip Formidable van 90 stukken, is nabij Barcelona gestrand; de equipage is gered. — Het Fr. hof heeft den 4 December de rouw afgelegd. — Te Utrecht is een dienstmeisje in de Kromme Nieuwe Gracht gesprongen en verdronken.

MENGELINGEN.

ZURBANO.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

Onder deze toebereidselen trok eene gedaante welke ik plotseling in mijne nabijheid gewaar werd, mijn geheele aandacht. Het was een man van 27 of 28 jaren, volle zes voet lang, mager genoeg om een' don Quichot of den apotheker in Romeo en Julia voortestellen, van het hoofd tot de voeten gekleed in een donker bruin, naauwsluitend kleed, met een zwarten, breedgeranden hoed op het hoofd en slobkousen van dik, bruin leder aan de voeten, die over de kousen geknoopt, tot aan de knie reikten. Hij droeg een gordel met patronen gevuld om zijn middel en leunde op een blank, zoo het scheen gewoon soldaten geweer. Wat echter bijzonder in het oog viel, waren zijne gelaatstrekken. Zijn gelaat was zoo mager als zijn geheele persoon, en de bruine huid was glad gespannen over een' adelaarsneus en sterk uitkomende kinnebakken. In zijne oogen lag eene uitdrukking van melancholie; en toch was er in dien blik iets, hetgeen verried, dat deze melancholie in het oogenblik des gevaars en waar het op handelen aankomt, in een wild vuur zou overgaan. Nooit zag ik trekken, die duidelijker onwrikbare vastberadenheid en brandenden hartstogt uitdrukten, niet verzacht, maar in tegendeel verhoogd, zoo als hier het geval was, door die uitdrukking van ernst en ondoorgrondelijkheid, welke de eerste Roomsch-Catholicke priesters zich trachtten eigen te maken. Op dit oogenblik kwam een der officieren, die van een der naburige heuvels den omtrek hadden opgenomen, in allerijl naar ons toe; hij had op eenigen afstand in een dorp, een troep Carlisten en gewapende boeren bemerkt en kwam zich nu aan het hoofd van eene kompagnie infanterie plaatsen, die het in een ligten draf zette, terwijl de anderen zich gereed maakten om hen in een gematigder stap te volgen. Mijn priester (want een priester was hij, hoewel hij, zoo veel ik weet geene geestelijke betrekking meer vervulde, maar integendeel te Vitoria zeer wereldsch met eene jonge, schoone weduw leefde) — mijn priester gespte zijn draagband wat vaster, wierp den zwaren snaphaan, als of het een rietstokje was op den schouder en stapte met wijde schreden voor aller oogen mede voorwaarts. Eenige minuten later begonnen de Carlisten reeds op een grooten afstand te vuren, hetgeen echter zonder werking bleef en van onze zijde ook niet beantwoord werd. Weldra echter naderden wij het dorp, hetgeen uit ongeveer 30 à 40 huizen bestond, welke in een soort van boomgaard, door welke eene lage aarde borstwering midden door liep, hier en daar verstrooid lagen. Achter deze borstwering lagen de Carlisten en vuurden op ons. Het vuur werd levendig, doch was van korten duur; en toen Zurbano, wien ik op den voet volgde, in het dorp kwam, hadden de Carlisten hetzelve reeds verlaten, vijf naakte dooden en negen gevangenen in de magt der guerilas achterlatende. Zurbano had vier man verloren, behalve eenige gekwetsten. De gevangenen waren half verhongerde kerels, van een wild voorkomen, in boeren kleeding, smerig en met lompen aan het lijf, sommige zonder hemd. Zij zagen er uit als de bedelaars en lazaroni's op de tafereelen van Murillo. Vier van hen waren nog knapen van 15 of 16 jaren, die echter als duivels gevochten hadden; anders hadden zij gemakkelijk kunnen ontkomen. Zij hadden post gevat op de borstwering en laadden en vuurden daar zoo lang, dat de vijanden over den wal waren geklommen en hen omsingelden. Ik zag ook mijnen vriend den priester, zijn mond was zwart van het afbijten der patronen en zijn hoed half verbrand en doorboord door een kogel, die gelukkigerwijze zijn hoofd gemist had. Hij verruilde nu zijn beschadigden hoed met eene scharlakenroode bona, hetgeen hem een nog zonderlinger voorkomen gaf. Men vond in dit dorp eenig brood en wijn, hetgeen onder de soldaten verdeeld werd.

Het was nu reeds over den middag, en daar wij hier niets meer te doen hadden, keerden wij weder naar Vitoria terug, als gewoonlijk gevolgd door Carlisten, die uit de verte op ons vuurden en de bergen van hun gehuil en gillend gelach deden weergalmen; men meende soms in Amerika's wildernissen, onder de Mohawk-Indianen te zijn. Aanvankelijk bleven zij een goed eind achter onze achterhoede; maar toen zij zagen, dat wij weinig of geen acht op hen sloegen, werden zij stouter en weldra verscheen eene afdeeling van hen aan de linkerzijde van onzen weg. « Adelante la cavaleria!" kommandeerde Martin, en voort vloog de cavaleria de la Rioja, zoo als zij zich zelve noemde, met de jonge Zurbano (een knaap van 15 jaren, maar een der bloeddorstigste desperados, die men vinden kon) aan het hoofd. De Carlisten namen in allerijl de vlugt, twee à drie werden gedood, de overigen bereikten eenige tuinen en begonnen uit deze schuilhoeken op nieuw het vuur, zoodra de kavallerie langzaam begon terug te keeren. Op dit oogenblik trof een kogel een der ruiters; hij breidde zijne armen uit, en stortte van het paard; het lood was hem door den ruggegraat gegaan. Hij was een der beste onderofficieren van Zurbano, die veel prijs op hem stelde. Ik was juist bij hem, toen men hem het berigt van den dood dezes mans bragt. Hij sprak geen woord, maar de stuipachtige bewegingen der spieren van zijn gelaat verriedden mij, wat in zijne ziel omging. Intusschen naderden wij eene plaats, waar Zurbano halt kommandeerde. Hij wenkte een zijner officieren en weldra verschenen de arme duivels, welke men gevangen genomen had. Zij schenen volkomen bekend met het lot dat hen wachtte en gaven ook geen de minste bewijzen van vrees of schrik. Met den grootsten spoed werden zij door mijn priester voor de lange reis gereed gemaakt, en een peloton soldaten plaatste zich op een afstand van weinige schreden tegen hen over. Toen de kruiddamp was opgetrokken was bij geen hunner een spoor van leven meer bemerkbaar. De kogels hadden zoo goed getroffen, dat de hersenen van sommigen de omringende voorwerpen bespat hadden. (Avondblad.)

Vaderlandsliefde.

(*Uit de Extracten uit den Utopiaanschen Moniteur.*)

Wel begrepene vaderlandsliefde bestaat, zoo als men weet, daarin, dat men onuitputtelijk zij in geloof, vertrouwen en bewondering aan, op en van alles, wat de landsvaderen doen; dat men zijne schattingen opbrenge aan de kantoren der directe en indirecte belastingen, zonder zich er om te bekommeren hoeveel of waarvoor men betaalt; dat men zorgvuldig zich wachte, de landsbestuurders in eenigerlei manier te bemoeijelijken; dat men luidkeels hoezee! en vivat! schreeuwe bij intogten en feestelijkheden; dat men een afschuw hebbe van alle nieuwigheden, die bij het bestuur niet gewild zijn, en mitsdien aan de bestaande dingen eene sterke verkleefdheid betoonen, het zij die dingen zwart of wit, rond of vierkant mogen zijn. Dat men alle regeringsmannen, die er optreden, met geestdrift prijze, eer zij nog den mond opengedaan hebben, en dat men zijne bewondering uitgalme, en den debutant op het staatstooneel bij SOLON, of ten minste bij THIERS, vergelijke zoodra hij geïmproviseerd heeft. — Dat men eenen afkeer hebbe van opposanten, — een slag van lieden, die altijd van orde, zuinigheid, verbetering en vooruitgang droomen, steeds met de piernaakte waarheid ('t welk heel indecent is) te koop loopen, en van geene liefdemantels willen weten als er een of ander staats-abuis aan het licht komt. — Dat men zoodanige opposanten ontwijke; dat men hen *woelgeesten* en zich zelve *welgezinden* noeme; dat men hunne dagbladen heel ver van zich afschuive om er niet door besmet worden, en daartegen met geestdrift grijpe de stichtelijke regeringsbladen, waarin het geluk ontvouwd wordt dat men geniet, en waaruit men officiëel verneemt werwaarts deze en geene vorst gereisd is, en genadiglijk zal goedvinden te vernachten; wie er al om hunne eclatante verdiensten tot ridders benoemd zijn, en dergelijke belangrijke dierbaarheden meer die het hart van een' welgezinden vaderlander verkwikken. Eindelijk, dat men nooit verflaauwe in pogchen en zwetsen (de dichters noemen het *brallen*) op de onafzienbare zegeningen, die men juist hier deelachtig is: *item* op onze nationale deugden en volmaaktheden; *item* op die onzer voorvaderen, wier roemrijke namen steeds op onze lippen moeten zweven, en wier grootheid wij ons moeten toeëigenen, al verschilden hunne bewonderenswaardige gevoelens en daden ook hemelsbreed van die des tegenwoordigen geslachts. (*Arnh. C.*)

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 8 December. Sedert den 6 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Jupiter, C. Zilles, Catharine Hodjes, J. Lewis, beide Havre de Grace, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeid:

Kezia, J. Spencer, Avontuur, die Hoffnung, J. de Buhr, Embden, Herman, S. de Buhr, Embden, de Maria, J. Heyen, Papenburg, alle ballast; Voorwaarts, R. Stompje, [illegible] Hamburg; Elschen Gretjehl, J. Meijer, die [illegible], C. [illegible] beide ballast, Embden.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

8 December 1842.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	f	8.50	Boekweit	f	[illegible]
1 J. dito	«	8.50	Winter Garst	«	[illegible]
N. dito dito	«	9.00	Zomergarst	«	[illegible]
2 J. Walch. Tarwe	«	9.00	W. Witte Boonen	«	[illegible]
1 J. dito	«	9.00	W. N. Bruine dito	«	[illegible]
Nieuwe dito	«	9.00	W. O Paardenboonen	«	[illegible]
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	7.10	Z. N. dito	«	[illegible]
1 J. dito	«	6.50	Raapolie		f 41.00 p. [illegible]
Nieuwe dito	«	7.55	Patentolie		« 43.00 [illegible]
W. Groene Erwten	«	8.25	Lijnolie		« 41.00 [illegible]
Witte dito	«	7.00	Raapkoeken f , de 1000		
Koolzaad	«	12.00	Lijnkoeken » 9.00 « 100[illegible]		
Haver	«	5.50			

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.